

uitspraak

RECHTBANK LIMBURG

Zittingsplaats Maastricht

Bestuursrecht

zaaknummer: ROE 22/1640

uitspraak van de enkelvoudige kamer van 24 maart 2025 in de zaak tussen

[REDACTED]
en

het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Venlo (het college),
(gemachtigde: [REDACTED]).

Inleiding

1. In deze uitspraak beoordeelt de rechtbank het beroep van eiser tegen de (gedeeltelijke) afwijzing van zijn verzoek om openbaarmaking in het kader van de Wet openbaarheid van bestuur (Wob).

1.1. De rechtbank heeft het beroep op 20 juni 2024 op zitting behandeld. Hieraan hebben als partij deelgenomen: eiser en de gemachtigde van het college.

Beoordeling door de rechtbank

2. De rechtbank beoordeelt of het college op goede gronden tot (gedeeltelijke) afwijzing van het verzoek om openbaarmaking van informatie is overgegaan. Zij gaat daarbij in op het toepasselijke wettelijk kader, het Wob-verzoek, de totstandkoming van het bestreden besluit, de gehanteerde zoekslag en de toegepaste weigeringsgronden.

2.1. De toepasselijke wet- en regelgeving is als bijlage gevoegd bij deze uitspraak.

Wat ging aan deze zaak vooraf?

3. Het verzoek om openbaarmaking van informatie ziet op een door Ernst & Young Accountants LLP (EY) uitgevoerd onderzoek naar aanbestedingen, vergunningen en vastgoedtransacties in de Venlose wijk Q4. Dit onderzoek heeft EY uitgevoerd in opdracht van de gemeente Venlo. Het onderzoek duurde van 17 maart 2016 tot en met 14 september 2016.

Wat is de inhoud van het Wob-verzoek?

4. Eiser heeft op 5 november 2021 een zeer omvangrijk Wob-verzoek ingediend dat ziet op het hiervoor genoemde onderzoek. Eiser verzoekt om digitale en analoge informatie die ziet op verschillende onderdelen van dit onderzoek, zoals:

1. Opdrachtbevestiging en Statement of Work, zoals
 - 3.1 Uitkomsten van het intern vooronderzoek en de aandachtspunten die daaruit naar voren zijn gekomen;
 - 3.15 Conceptonderzoeksbevindingen;
 - 3.16 Conceptrapport van de onderzoekbevindingen
conceptrapportonderzoeksbevindingen
 - 3.17 Afstemmen van relevante delen van de conceptonderzoeksbevindingen met (voormalige) medewerkers en derden
 - 3.18 Verwerken van (en) opmerkingen bij conceptonderzoeksbevindingen
 - 3.19 Conceptrapport

En alle versies van de conceptnotitie bevindingen vooronderzoek, waaronder – zoals benoemd – de versie van 15 maart 2016.

2. Correspondentie

Alle correspondentie (waaronder brieven, e-mails, chats, notities, WhatsApp, SMS, etc. inclusief bijlagen) zowel intern bij EY als tussen EY en de gemeente Venlo (en derden buiten de gemeente Venlo en EY), waaronder (zoals vermeld in de Gereguleerder of

[redacted] met de volgende functies:

- a. Executive director;
- b. Senior manager;
- c. Manager;
- d. Senior Staff;
- e. Staff.

Alle correspondentie (brieven, e-mails, chats, notities, WhatsApp, SMS, etc. inclusief bijlagen) zowel intern bij de gemeente Venlo als tussen de gemeente Venlo en EY (en derden buiten de gemeente Venlo en EY), waaronder van en naar de volgende bestuursorganen en personen:

- a. Burgemeester Antoin Scholten
- b. Wethouders Ramon Testroote, Hanno Lamers, Vera Tax, Stephan Satijn Jos Teeuwen, Wim van den Beucken, Henk Brauer;
- c. Algemeen directeur / secretaris [redacted]
- d. Bestuurssecretaris [redacted] adjunct bestuurssecretaris [redacted]
- e. Concerncontroller [redacted]
- f. Kabinetschef [redacted]
- g. Juridisch controller [redacted]
- h. Afdelingscontroller [redacted]

3. Notities en verdere verwerkingen

Handgeschreven notities en verdere verwerkingen van informatie in deze notities (deels en/of geheel) van mondelinge meldingen die zien op misstanden met betrekking tot de wethouders V. Tax en S. Satijn die aan eiser op het kantoor van EY tijdens een gesprek op 31 maart 2016 zijn mede gedeeld;

4. Ambtelijk, bestuurlijk, raad en presidium

Alle agendering, correspondentie, memo's, notities, notulen, verslagen van vergaderingen en overleg, waaronder van en naar bestuursstaf/concernstaf, DMT, DT, ontwikkelbedrijf, team JZ, team Vastgoed, de Raad en het Presidium;

5. Intern en externe melder

A: Alle correspondentie van de interne melder en de externe melder gestuurd naar de gemeente Venlo, waaronder naar juridisch controller [REDACTED] en de afdelingscontroller [REDACTED], en naar EY, waaronder aan [REDACTED] en Jaap van de Wege waarbij deze correspondentie aan hen is doorgestuurd binnen de gemeente Venlo naar EY en binnen EY naar de gemeente Venlo en naar derden buiten de gemeente Venlo en buiten EY zonder dat de interne melder en de externe melder daarvan een kopie hebben mogen ontvangen dan wel weet hadden;

B: Alle documenten die deels dan wel geheel informatie bevatten van de onder aangegeven correspondentie gestuurd naar en van de onder 2 en 4 genoemde personen, functies, DMT/DT, Ontwikkelbedrijf, teams, raadsgriffie, raadsleden en (leden van) het presidium.

6. Zoals vermeld in het Rapport Onderzoek gemeente Venlo in relatie tot Q4, Vastgoedtransacties d.d. 26 augustus 2016

A. Hoor en wederhoorprocedure:

Alle documenten m.b.t. de hoor- en wederhoorprocedure, waaronder: alle digitale audiobestanden van interviews (met name van ambtenaren, wethouders en gemeenteraadslid), alle schriftelijke verslagleggingen, alle conceptverslagen, alle communicatie van EY en de gemeente Venlo van, naar en over de volgende personen:

- a. Projectdirecteur Majeure Projecten
- b. Intern Makelaar
- c. Toenmalig Projectleider 1 Q4
- d. Toenmalig Projectleider 2 Q4
- e. Beleidsondersteunend medewerker Planeconomie
- f. Projectleider Q4
- g. Gemeenteraadslid
- h. Toenmalig Directeur Beleid
- i. Wethouder Teeuwen
- j. Wethouder Van den Beucken
- k. Toenmalig Uitgiftemedewerker afdeling vastgoed
- l. Toenmalig Intern Makelaar
- m. Externe 1
- n. Externe 3
- o. Externe 4

B. Afstemming en conceptbevindingen

Alle documenten met betrekking tot de validatie van de

conceptbevindingen waarvan relevante delen van het conceptrapport voor wederhoordoeleinden zijn verstrekt, waaronder alle wederhoorrapporten aan volgende (rechts)personen:

- a. Projectdirecteur Majeure Projecten
- b. Intern makelaar
- c. Toenmalig Projectleider 1 Q4
- d. Toenmalig Projectleider 2 Q4
- e. Projectleider Q4
- f. Gemeenteraadslid
- g. Toenmalig directeur Beleid
- h. Wethouder Teeuwen
- i. Wethouder Van den Beucken
- j. Toenmalig Uitgiftemedewerker afdeling vastgoed
- k. Toenmalig Intern Makelaar
- l. Externe 1
- m. Externe 3
- n. Externe 4
- o. Externe 14
- p. Projectsecretaresse Q4
- q. Juridisch Controller
- r. Afdelingscontroller
- s. Evenementenmanager van Stichting Venlo Partners (hierna: de evenementenmanager
- t. Stedenbouwkundige
- u. Beleidsondersteunend Medewerker Vastgoed

7. Zoals vermeld in het rapport Onderzoek gemeente Venlo in relatie tot Q4, Omgevingsvergunningen d.d. 26 augustus 2016:

A. Hoor- en wederhoorprocedure: alle documenten met betrekking tot de hoor- en wederhoorprocedure, waaronder alle digitale audio- bestanden van interviews (met name van ambtenaren, wethouders en gemeenteraadslid), alle schriftelijke verslagleggingen, alle conceptverslagen, alle communicatie (intern en extern), van naar en over de volgende (vertegenwoordigers van rechts)personen waar interviews mee zijn gehouden

- a. Projectdirecteur Majeure Projecten
- b. Casemanager 1
- c. Casemanager 2
- d. Bestemmingsplantoetser
- e. Medewerker handhaving
- f. Toenmalig Projectleider 2 Q4
- g. Gemeenteraadslid
- h. Wethouder Teeuwen
- i. Wethouder Van den Beucken
- j. Toezichthouder
- k. Juridische Adviseur
- l. Projectleider Q4
- m. Externe 1
- n. Externe 3

Van deze interviews zijn schriftelijke vastleggingen opgesteld. De opgestelde conceptverslagen van de interviews zijn ter afstemming aan de geïnterviewden voorgelegd met het verzoek om feitelijke onjuistheden kenbaar te maken.

- B. Afstemming conceptbevindingen: alle documenten ter validatie van de conceptbevindingen waarvan relevante delen van het conceptrapport voor wederhoordoeleinden (hierna: wederhoorrapport) aan de navolgende personen zijn verstrekt:
 - a. Projectdirecteur Majeure Projecten
 - b. Casemanager 1
 - c. Casemanager 2
 - d. Bestemmingsplantoetser
 - e. Medewerker handhaving
 - f. Gemeenteraadslid
 - g. Wethouder Teeuwen
 - h. Wethouder Van den Beucken
 - i. Toezichthouder
 - j. Juridische Adviseur
 - k. Projectleider Q4
 - l. Externe 1
 - m. Externe 3
 - n. Externe 14
 - o. Afdelingscontroller
 - p. Juridisch controller
8. Zoals vermeld in het Rapport Onderzoek gemeente Venlo in relatie tot Q4, Aanbestedingen en verhuur/bruikleen d.d. 26 augustus 2016:
 - A. Hoor- en wederhoorprocedure: alle documenten met betrekking tot de hoor- en wederhoorprocedure, waaronder: alle digitale audiobestanden van interviews (met name van ambtenaren en wethouders), alle schriftelijke verslagleggingen, alle conceptverslagen, alle communicatie (intern en extern) met en over de volgende (vertegenwoordigers van rechts)personen, waar interviews mee zijn gehouden:
 - a. Toenmalig projectdirecteur 2 Q4
 - b. Evenementenmanager
 - c. Beleidsondersteunend Medewerker Vastgoed
 - d. Toenmalig Technisch specialist
 - e. Toenmalig Projectondersteuner/toenmalig projectleider 2 Q4
 - f. Toenmalig Afdelingshoofd Ontwikkelbedrijf/ toenmalig Projectdirecteur 3 Q4
 - g. Toenmalig Projectleider 1 Q4
 - h. Toenmalig Projectmanager 4 Q4
 - i. Toenmalig wethouder Van der Velden
 - j. Toenmalig wethouder Freij
 - k. Bestuurder van Onderneming 2
 - l. Toenmalig bestuurder 1 van Onderneming 2
 - m. Toenmalig bestuurder 2 van Onderneming 18

Daarnaast zij in het kader van het onderzoek schriftelijke vragen gesteld aan de navolgende personen:

-
- n. Toenmalig inkoopjurist
 - o. Toenmalig projectmanager 3 Q4
- B. Afstemming conceptbevindingen: alle documenten ter validatie van de conceptbevindingen waarvan relevante delen van het conceptrapport voor wederhoordoeleinden (hierna: wederhoorrapport) aan de navolgende personen zijn verstrekt:
- a. Toenmalig projectdirecteur 2 Q4
 - b. Evenementenmanager
 - c. Beleidsondersteunend Medewerker Vastgoed
 - d. Toenmalig Technisch specialist
 - e. Toenmalig Projectondersteuner/toenmalig projectleider 2 Q4
 - f. Toenmalig Afdelingshoofd Ontwikkelbedrijf/ toenmalig Projectdirecteur 3 Q4
 - g. Afdelingscontroller
 - h. Toenmalig Projectleider 1 Q4
 - i. Juridisch controller
 - j. Toenmalig inkoopjurist
 - k. Toenmalig Projectmanager 4 Q4
 - l. Toenmalig Projectmanager 3 Q4
 - m. Toenmalig wethouder Van der Velden
 - n. Toenmalig wethouder Freij
 - o. Toenmalig bestuurder 1 van Onderneming 2
 - p. Toenmalig bestuurder 2 van Onderneming 1
 - q. Eigenaar van Onderneming 11
9. Financiële documenten: waaronder offertes, facturen en betalingsverzoeken inclusief leesbare data, opdrachtschrijvingen, budgethouder en totaalbedragen;
10. Documenten benoemd onder 1 t/m 9 inclusief niet openbaar, vertrouwelijk, geheim, kabinet, kabinet P en artikel 8:29 van de Algemene wet bestuursrecht.
- 4.1. Eiser verzoekt het college ook om andere documenten te verstrekken die – aanvullend of in plaats van de gevraagde documenten – inzicht kunnen geven in de bestuurlijke aangelegenheid, dan wel deze op te nemen in de inventarislijst met de al dan niet van toepassing zijnde weigeringsgronden. Hij verzoekt het college tot slot om de documenten digitaal te verstrekken.
- Hoe is het bestreden besluit tot stand gekomen?*
5. Voordat het college heeft beslist op het Wob-verzoek van eiser heeft het EY op grond van artikel 4:8 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) in de gelegenheid gesteld om tegen zijn voornemen om de gevraagde documenten gedeeltelijk openbaar te maken, een zienswijze in te dienen. EY heeft van deze gelegenheid gebruik gemaakt.
- 5.1. Bij besluit van 22 februari 2022 (het primaire besluit), verzonden 25 februari 2022, heeft het college beslist op het Wob-verzoek van eiser. Het college heeft besloten de gevraagde informatie gedeeltelijk openbaar te maken. Uit de bij het besluit gevoegde tabel blijkt dat een deel van de gevraagde informatie al aan eiser is verstrekt en een deel (gedeeltelijk) openbaar is gemaakt. Bij de informatie die niet dan wel gedeeltelijk openbaar

is gemaakt heeft het college aangegeven welke weigeringsgronden op deze informatie van toepassing zijn.

5.2. Eiser heeft bezwaar gemaakt tegen het primaire besluit. Het door eiser gemaakte bezwaar heeft geleid tot het bestreden besluit van 21 juni 2022, verzonden 23 juni 2022. In dit besluit heeft het college – samengevat weergegeven – getoetst aan de Wet open overheid (Woo) en het standpunt ingenomen dat de verrichte zoekslag in de systemen volledig is geweest. Verder heeft het college aangegeven dat op bepaalde documenten de weigeringsgrond van artikel 11 van de Wob (persoonlijke beleidsopvattingen; artikel 5.2 van de Woo) van toepassing is. Daarnaast heeft het college nog aanvullende documenten – met uitzondering van de weggelakte gedeelten – aan eiser verstrekt. Het betreft de navolgende documenten:

e-mailcorrespondentie met betrekking tot het presidium van 29 augustus 2016, de presentatie aan de raad op 13 september 2016, de notulen van de collegevergadering van 7 september 2016 en 13 september 2016 en de presentatie van 14 september 2016 aan de raadsleden. Ten aanzien van deze alsnog te verstrekken documenten heeft het college EY in de gelegenheid gesteld om hiertegen een zienswijze in te dienen. EY heeft aangegeven bezwaar te hebben tegen de openbaarmaking van de aanvullende documenten.

5.3. Eiser heeft tegen het bestreden besluit beroep ingesteld.

5.4. Het college heeft de documenten die onder het Wob-verzoek vallen naar de rechtbank gestuurd. Daarbij is onder toepassing van artikel 8:29 van de Awb verzocht dat uitsluitend de rechtbank van deze stukken zal kennisnemen. De rechtbank heeft op grond van artikel 8:29, zesde lid, van de Awb kennisgenomen van deze stukken.

Welke wet is van toepassing?

6. Op 1 mei 2022 is de Woo in werking getreden. Artikel 10.1 van de Woo bepaalt dat de Wob wordt ingetrokken. Er is niet voorzien in overgangsrecht. Dat betekent dat de Woo onmiddellijke werking heeft en dat de Woo van toepassing is als er ná 1 mei 2022 een besluit moet worden genomen.

6.1. Het bestreden besluit waartegen eiser beroep heeft ingesteld is na 1 mei 2022 genomen, zodat hierop de Woo van toepassing is. De rechtbank beoordeelt of op het moment dat het bestreden besluit is genomen (21 juni 2022), dit besluit voldeed aan de toen van toepassing zijnde wet- en regelgeving. Dat is dus in dit geval de Woo. De rechtbank zal daarom het bestreden besluit toetsen aan de hand van de bepalingen van de Woo.

De verrichte zoekslag

Wat is het standpunt van eiser?

7. Eiser stelt zich – samengevat weergegeven – op het standpunt dat het college zowel intern als extern geen volledige zoekslag heeft verricht naar de gevraagde documenten in het Wob-verzoek. De verstrekte inventarislijst is daarom niet volledig. Ook de gehanteerde zoektermen zijn te beperkt. Naar de mening van eiser kan het college niet volstaan met de mededeling dat bepaalde gevraagde documenten niet (langer) onder haar berusten. Het had dan op de weg van het college gelegen om deze documenten op te vragen

bij EY, die in zijn opdracht het betreffende onderzoek heeft uitgevoerd. Eiser baseert zich daarbij op rechtspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (Afdeling).¹ Voor zover het college stelt dat bepaalde documenten zijn gewist dan wel vernietigd, is naar de mening van eiser niet gebleken dat de verzochte documenten mochten worden gewist dan wel vernietigd op grond van de selectielijsten onder de Archiefwet.

Wat is het standpunt van het college?

Het college stelt zich – samengevat weergegeven – op het standpunt dat de verrichte zoekslag volledig is geweest en dat de toegepaste weigeringsgronden voldoende zijn gemotiveerd.

Wat is het oordeel van de rechtbank?

8. De rechtbank stelt allereerst vast dat tussen partijen niet in geschil is dat eiser de documenten onder 3.1 *“uitkomsten van het intern vooronderzoek en de uitkomsten die daaruit naar voren zijn gekomen”*, zoals opgenomen in zijn Wob-verzoek, al in zijn bezit heeft. Deze stukken hoeven daarom niet meer openbaar gemaakt te worden en kunnen daarom bij deze beoordeling buiten beschouwing worden gelaten.

9. De rechtbank overweegt vervolgens dat als een bestuursorgaan stelt dat na onderzoek is gebleken dat het een bepaald document niet of niet meer heeft en een dergelijke mededeling komt niet ongeloofwaardig voor, het in beginsel aan degene is die om informatie verzoekt om aannemelijk te maken dat het bestuursorgaan, in tegenstelling tot de uitkomst van het onderzoek door het bestuursorgaan, een bepaald document toch nog heeft.² Een bestuursorgaan heeft een document als het document fysiek bij dat bestuursorgaan aanwezig is en voor dat bestuursorgaan bestemd is.³ Het bestuursorgaan moet uitleggen hoe het naar documenten heeft gezocht. Of de mededeling dat een bestuursorgaan een bepaald document niet of niet meer heeft niet ongeloofwaardig voorkomt hangt af van hoe grondig het bestuursorgaan naar documenten heeft gezocht.⁴

10. Naar het oordeel van de rechtbank heeft het college gelet op de inhoud van het bestreden besluit alsmede de (summiere) toelichting ter zitting niet aannemelijk gemaakt dat de verrichte zoekslag naar de in het Wob-verzoek gevraagde documenten voldoende is geweest. De rechtbank licht haar oordeel als volgt toe. De rechtbank zal daarbij de nummering aanhouden zoals deze is opgenomen in het Wob-verzoek.

11. Met betrekking tot onderdeel 1 (Opdrachtbevestiging en Statement of Work, nrs. 3.15 tot en met 3.19), overweegt de rechtbank als volgt. Uit het primaire besluit volgt dat het college een medewerker van het team Concernstaf heeft laten zoeken naar de gevraagde documenten in de e-mailbox en in de persoonlijke schijf. Hierbij zijn geen documenten aangetroffen. Uit het bestreden besluit volgt dat het college – na het ingediende bezwaarschrift van eiser – vier personen van het team Concernstaf een zoekslag heeft laten verrichten in hun e-mailboxen en in hun persoonlijke schijven en één medewerker van het

¹ Zie bijvoorbeeld de uitspraak van de Afdeling van 24 februari 2021 (ECLI:NL:RVS:2021:399).

² Dit is vaste rechtspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (de Afdeling); zie bijvoorbeeld de uitspraak van 22 juni 2022, ECLI:NL:RVS:2022:1743.

³ Zie de uitspraak van de Afdeling van 4 augustus 2021, ECLI:NL:RVS:2021:1743.

⁴ Zie de uitspraak van de Afdeling van 10 februari 2016, ECLI:NL:RVS:2016:292.

team Archief een zoekslag heeft laten verrichten in het analoge archief. Deze zoekslag in de e-mailboxen, de schijven en het archief heeft geen documenten opgeleverd. Volgens het college hoeven concepten, gelet op de selectielijst, niet bewaard te worden als zij verder geen rol of status hebben in het proces. Daarom zijn deze concepten niet bewaard in het analoge archief, aldus het college.

11.1. De rechtbank deelt het standpunt van eiser dat het college niet inzichtelijk heeft gemaakt welke e-mailaccounts en welke schijven zijn doorzocht. Evenmin is inzichtelijk gemaakt wanneer en waarom de e-mailaccounts en de harde schijf (F:) zijn opgeschoond, welke documenten zijn opgeschoond, welke functionarissen de e-mailaccounts en harde schijf (F:) hebben opgeschoond en waarom de documenten die gebonden zijn aan het werkproces niet zijn gearchiveerd. Het is weliswaar juist dat concepten op grond van de selectielijst niet bewaard hoeven te worden, maar in dit geval kan niet uitgesloten worden dat er in het archief toch meer documenten hadden kunnen worden aangetroffen als er ruimere zoektermen gehanteerd waren. De rechtbank komt daar in rechtsoverweging 17 op terug. Verder stelt het college dat gewiste documenten niet meer kunnen worden teruggehaald na 60 dagen, maar – zoals eiser terecht stelt – er is geen navraag gedaan bij ICT-NML en er is ook geen zoekslag door hen verricht op de server noch in de cloud. Evenmin is gebruik gemaakt van recovery software. Eiser heeft verder kunnen stellen dat het bevreemding wekt dat het college geen enkele e-mailcorrespondentie tussen EY en de gemeente Venlo heeft verstrekt, (deels) geweigerd of opgenomen in de inventarislijst, terwijl in de opdrachtbevestiging expliciet is aangegeven dat er gecommuniceerd zal worden per e-mail. Dat er veelvuldig per e-mail gecommuniceerd zou worden heeft eiser onderbouwd door te verwijzen naar de interviewverslagen, de wederhoorreacties en de daarbij horende correspondentie van en naar de 50 (geïnterviewde) personen. Ook wijst eiser op de verstrekte facturen waarop melding wordt gemaakt van e-mailcorrespondentie. Gelet op de periode van onderzoek (17 maart 2016 -14 september 2016) en het aantal medewerkers van de gemeente Venlo dat bij het onderzoek betrokken was (50), volgt de rechtbank eiser in zijn stelling dat het aannemelijk is dat de gemeente Venlo en EY veelvuldig met elkaar per e-mail hebben gecommuniceerd, zodat niet valt in te zien dat er geen e-mailcorrespondentie is verstrekt.

12. Ten aanzien van onderdeel 2 (Correspondentie), overweegt de rechtbank als volgt. Het college stelt zich op het standpunt dat de personen die de zoekslag hebben verricht in het primaire besluit, de personen zijn die door eiser zijn genoemd in zijn Wob-verzoek dan wel personen die toegang hebben tot de e-mailboxen van de personen die eiser in zijn Wob-verzoek heeft genoemd. Dezelfde medewerkers hebben naar aanleiding van het bezwaarschrift van eiser gezocht naar correspondentie op andere gegevensdragers. Zij hebben hun WhatsApp-geschiedenis bekeken en geconcludeerd dat er geen berichten zijn opgeslagen die zien op het Wob-verzoek. Ook is er in het zaakstelsel geen correspondentie gevonden. Daarbij zijn de volgende zoektermen gehanteerd: “EY”, “Ernst & Young”, “Rapport onderzoek gemeente Venlo in relatie tot Q4”. Eiser heeft verder in bezwaar aangegeven dat uit de inhoud van het verstrekte e-mailbericht van 15 september 2016 volgt dat hiervan meerdere versies zijn en dat deze versies verstrekt hadden moeten worden. Naar aanleiding hiervan hebben medewerkers gezocht naar andere versies in hun persoonlijke e-mailbox en op de persoonlijke schijf, maar zij hebben deze versies niet gevonden. Ook hier geldt volgens het college dat deze concepten niet bewaard hoefden te worden gelet op de selectielijst bij de Archiefwet 1995. Eiser wijst verder op een e-mailwisseling van

28 oktober 2016, waarbij melding wordt gemaakt van een overleg op maandag 31 oktober 2016. De documenten die betrekking hebben op dit overleg zijn echter niet door het college verstrekt. Een medewerker heeft gezocht in de e-mailbox van de burgemeester en dan specifiek in de agenda, maar er zijn geen documenten aangetroffen. Met betrekking tot het extra presidium van 1 november 2016 dat volgens eiser heeft plaatsgevonden, stelt het college dat er navraag is gedaan bij het team Raadsgriffie, maar een medewerker heeft schriftelijk te kennen gegeven dat er op die datum geen presidium heeft plaatsgevonden.

12.1. De rechtbank volgt eiser in zijn standpunt dat niet valt in te zien dat voor de gevraagde documenten van het overleg van 31 oktober 2016 niet is gezocht in de telefoon van de burgemeester. Evenmin is gezocht in de telefoon, agenda en e-mailbox van wethouder Van den Beucken, gemeentesecretaris Lucassen of anderen die bij het overleg aanwezig waren. Eiser heeft verder verwezen naar een e-mailbericht van 27 oktober 2016 van een onbekende ambtenaar aan de raadsgriffier waaruit volgt dat een extra presidium zal worden belegd op 1 november 2016. De rechtbank deelt eisers standpunt dat het college ook hier een deugdelijke zoekslag had moeten verrichten en niet had kunnen volstaan met het enkele (schriftelijke) antwoord van het team Raadsgriffie dat er geen presidium heeft plaatsgevonden op 1 november 2016. Ook hier had een zoekslag verricht moeten worden in de telefoons, agenda's en e-mailboxen van de burgemeester, de raadsgriffier en de 12 raadsleden / fractievoorzitters. Bij de verstrekte documenten ontbreken eveneens reacties op de e-mail van 27 oktober 2016 en zijn geen documenten verstrekt waaruit volgt dat het verzoek om een extra presidium is afgewezen, geannuleerd of naar een andere datum is verschoven.

13. Met betrekking tot onderdeel 3 (Notities en andere verwerkingen) overweegt de rechtbank als volgt. Deze notities en andere verwerkingen zien op mondelinge meldingen van misstanden met betrekking tot de twee wethouders V. Tax en S. Satijn. Volgens eiser zijn deze notities vastgelegd door de partijen die aanwezig waren bij het overleg van 31 maart 2016. Het college geeft in het bestreden besluit aan dat een medewerker van het team Concernstaf, van wie de naam ook is genoemd in het Wob-verzoek, heeft gezocht naar deze notities op haar persoonlijke schijf en de e-mailbox, maar zij heeft enkel een uitnodiging van 24 maart 2016 gevonden voor dit overleg. Voor het overige heeft zij geen documenten gevonden. Het college geeft aan dat het over het eindproduct beschikt (de rapportage) en hoewel het overleg heeft plaatsgevonden ten behoeve van deze rapportage, is er geen wettelijke verplichting om het gevraagde document binnen de gemeente gearchiveerd te hebben. Volgens het college bestond er ook geen verplichting om op grond van artikel 4.2 van de Woo de gevraagde informatie op te vragen bij EY.

13.1. De rechtbank stelt vast dat EY in opdracht en onder verantwoordelijkheid van de gemeente Venlo het onderzoek heeft uitgevoerd. De gevraagde documenten moeten daarom worden geacht te berusten onder het college. Het standpunt van het college dat zij beschikte over het eindproduct (de rapportage) waardoor er geen wettelijke plicht was om de gevraagde documenten te archiveren of op te vragen op grond van artikel 4.2 van de Woo, volgt de rechtbank niet. In het bestreden besluit geeft het college nog aan dat het wel navraag heeft gedaan bij EY en dat EY heeft aangegeven dat de kosten die daarmee gepaard gaan tussen de € 25.000,- en € 30.000,- bedragen. Deze kosten acht het college niet redelijk omdat het gemeentegelden betreft. Dit argument van het college heeft een financieel karakter en een dergelijk argument vormt naar het oordeel van de rechtbank op grond van de

Woo geen reden om deze informatie niet op te vragen op grond van artikel 4.2, tweede lid, van de Woo.

14. Ten aanzien van onderdeel 4 (Ambtelijk, bestuurlijk, raad en presidium), overweegt de rechtbank als volgt. Het college heeft in het bestreden besluit het standpunt ingenomen dat de door eiser gevraagde wederhoorreacties, zoals omschreven in het collegevoorstel van 19 juli 2016, zich niet onder het college bevinden maar vertrouwelijk aan EY zijn mede gedeeld. Ook hier was volgens het college geen wettelijke plicht om de gevraagde documenten op grond van artikel 4.2 van de Woo op te vragen bij EY.

14.1. Naar het oordeel van de rechtbank had het college deze documenten wel moeten opvragen bij EY. Zij verwijst naar wat zij hierover in rechtsoverweging 13.1 heeft overwogen. Het college had – na beoordeling van de opgevraagde documenten bij EY – ervoor kunnen kiezen om deze documenten (gedeeltelijk) te openbaren.

15. Met betrekking tot onderdeel 5 (interne en externe melder), overweegt de rechtbank als volgt. Het college heeft in het bestreden besluit aangegeven dat medewerkers hebben gezocht in hun e-mailbox op de betreffende e-mailadressen van de interne en externe melders en de namen van de interne en externe melders, maar zij hebben geen nieuwe documenten gevonden. Het college geeft verder aan dat eisers stelling dat er naar aanleiding van een verstrekt e-mailbericht van 8 maart 2016 meer e-mailcorrespondentie aanwezig moet zijn tussen Driessen HRM en de interne melder, niet aannemelijk is hoewel dit e-mailbericht deel uitmaakt van een reeks e-mailberichten, die begint op 8 mei 2016 en eindigt op 18 augustus 2016.

15.1. De rechtbank volgt eiser in zijn standpunt dat uit het bestreden besluit lijkt te volgen dat het college beschikt over dan wel kennis heeft van een e-mailwisseling die heeft plaatsgevonden tussen 8 mei 2016 en 18 augustus 2016. Een deugdelijke motivering waarom deze e-mailwisseling niet is verstrekt, ontbreekt echter.

16. Ten aanzien van de onderdelen 6, 7 en 8 (Rapporten onderzoek gemeente Venlo in relatie tot Q4), overweegt de rechtbank als volgt. Het college heeft in het bestreden besluit aangegeven dat de medewerkers van het team Concernstaf en Secretariaat en ondersteuning na het ingediende bezwaarschrift opnieuw hebben gezocht, en deze keer ook op andere gegevensdragers. Zij hebben gezocht op hun WhatsApp geschiedenis, maar de gevraagde documenten niet gevonden. Ook is in het zaakstelsel en in de persoonlijke schijven gezocht, maar ook daar zijn de gevraagde documenten niet aangetroffen. Daarbij zijn de volgende zoektermen gehanteerd: “EY”, “Ernst & Young”, “Rapport onderzoek gemeente Venlo in relatie tot Q4”.

16.1. Ook hier volgt de rechtbank het standpunt van eiser dat het college ook in dit verband een te beperkte zoekslag heeft gehanteerd. Deze zoekslag had veel breder moeten zijn.

De zoektermen

17. De rechtbank deelt het standpunt van eiser dat de door het college gehanteerde zoektermen bij de zoekslag te beperkt zijn. Het college heeft afwisselend de volgende zoektermen gehanteerd: “EY”, “Ernst & Young”, “Rapport onderzoek gemeente Venlo in

relatie tot Q4” en “2016”. In zijn beroepschrift heeft eiser gesteld dat het college de zoektermen: “integriteit”, “melding”, “melder”, “misstand” en “klokkenluider”. Naar het oordeel van de rechtbank had het college deze zoektermen naast de door haar gehanteerde zoektermen moeten hanteren bij zijn zoekslag.

Tussenconclusie

18. Naar het oordeel van de rechtbank is de verrichte zoekslag door het college niet voldoende geweest. Het college had haar zoekslag niet moeten beperken tot de e-mailboxen en persoonlijke schijven van een klein aantal medewerkers. Het college had onderzoek moeten verrichten binnen alle analoge en digitale systemen binnen de gemeente en op alle gegevensdragers van de personen die door eiser zijn genoemd in zijn Wob-verzoek. Daarbij noemt eiser in zijn beroepschrift expliciet de volgende locaties waar gezocht had moeten worden: privé- en zakelijke telefoons, laptops, usb-sticks, persoonlijke kluisjes, het kabinet, het kabinet p. Ook zijn de door het college gehanteerde zoektermen te beperkt en had het college niet kunnen volstaan met de redenering dat zij niet beschikt over een groot aantal documenten, omdat deze documenten dan wel informatie zich bevindt bij EY en het opdragen van deze documenten bij EY een te hoog kostenplaatje heeft. Dat vormt immers geen argument om deze informatie niet op te vragen op grond van artikel 4.2, tweede lid, van de Woo.

De weigeringsgronden

Heeft het college de weigeringsgrond onder artikel 5.1., tweede lid, onder e, van de Woo (eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer; artikel 10, tweede lid, onder e, van de Wob) terecht toegepast?

19. Eiser stelt zich op het standpunt dat de namen van ambtenaren, die in de openbaarheid treden, leesbaar moeten worden gemaakt. Hij doelt daarbij met name op ambtenaren die behoren tot het hoger management (schaal 14 of hoger) en nevenbetrekkingen hebben.

20. De rechtbank heeft kennis genomen van de documenten, die met een beroep op de eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer, gedeeltelijk zijn geweigerd. De rechtbank stelt vast dat een deel van deze documenten is opgesteld door ambtenaren die bij de gemeente werkzaam zijn. De rechtbank is met het college van oordeel dat de namen van de betrokken ambtenaren niet openbaar hoeven te worden gemaakt. Op grond van vaste rechtspraak⁵ van de Afdeling verzet het belang van eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer zich tegen openbaarmaking van namen van medewerkers die niet wegens hun functie in de openbaarheid treden, tenzij de indiener van het desbetreffende Wob-verzoek aannemelijk heeft gemaakt dat het belang van openbaarmaking in een concreet geval zwaarder weegt. Een dergelijk belang heeft eiser hier niet aannemelijk gemaakt. Verder is niet gebleken dat het college namen heeft weggelakt van ambtenaren die wegens hun functie in de openbaarheid treden. De weigeringsgrond van artikel 5.1, tweede lid, aanhef en onder e, van de Woo heeft het college daarom *in beginsel* terecht toegepast, voor zover dat ziet op de betrokken ambtenaren en de weggelakte telefoonnummers en e-mailadressen van deze ambtenaren. Echter, in dit geval betreft het informatie die meer dan vijf jaar oud is

⁵ Zie de uitspraak van de Afdeling van 8 mei 2024, ECLI:NL:RVS:2024:1952, r.o. 4.2.

waardoor, zoals eiser terecht stelt, op het college een verzwaarde motiveringsplicht rust die inhoudt dat het college moet motiveren waarom het privacybelang van de desbetreffende ambtenaren na het verstrijken van deze vijf jaar nog steeds zwaarder moet wegen dan het algemeen belang van openbaarheid.⁶ Een nadere motivering van het college op dit punt ontbreekt. Dat is ook door de gemachtigde van het college ter zitting erkend. Het bestreden besluit behelst daarom ook op dit punt een motiveringsgebrek.

20.1. De rechtbank stelt verder vast dat het college ook in de documenten de namen van de interne en de externe melder uit het oogpunt van privacy heeft weggelakt. Naar het oordeel van de rechtbank heeft het college dit *in beginsel* mogen doen, aangezien de geheimhouding van de identiteit van klokkenluiders valt onder de bescherming van de persoonlijke levenssfeer.⁷ Maar ook ten aanzien van deze informatie ontbreekt een deugdelijke motivering voor wat betreft de toepassing van artikel 5.3 van de Woo, zodat ook hier sprake is van een motiveringsgebrek.

20.2. De rechtbank stelt daarnaast vast dat het college ook de namen van de medewerkers van EY, die betrokken waren bij het onderzoek inzake Q4, heeft weggelakt. Naar het oordeel van de rechtbank heeft het college ook hier *in beginsel* voorrang mogen geven aan de bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van het belang van openbaarheid en artikel 5.1., tweede lid, onder e, van de Woo *in beginsel* terecht toegepast. Maar ook hier heeft eiser terecht gesteld dat het informatie betreft die meer dan vijf jaar oud is en het college heeft niet gemotiveerd waarom na vijf jaar nog steeds groter gewicht moet worden toegekend aan de bescherming van de persoonlijke levenssfeer van deze medewerkers van EY dan aan het algemeen belang van openbaarheid. Een nadere motivering van het college op dit punt ontbreekt. Ook ter zitting heeft de gemachtigde van het college hiervoor geen nadere motivering gegeven. Met betrekking tot deze documenten kent het bestreden besluit daarom een motiveringsgebrek.

20.3. Tot slot stelt de rechtbank vast dat het college deze weigeringsgrond (mede) heeft toegepast op de facturen. Op de facturen van 8 april 2016, 22 april 2016, 3 mei 2016, 20 mei 2016, 3 juni 2016, 13 juni 2016 en 21 juli 2016 staan persoonsgegevens vermeld van een medewerker van het college. Naar het oordeel van de rechtbank heeft het college ook hier *in beginsel* voorrang mogen geven aan de bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van het belang van openbaarheid en artikel 5.1, tweede lid, onder e, van de Woo *in beginsel* terecht toegepast. Maar ook hier heeft eiser terecht gesteld dat het informatie betreft die meer dan vijf jaar oud is en het college heeft niet gemotiveerd waarom na vijf jaar nog steeds een groter gewicht moet worden toegekend aan de bescherming van de persoonlijke levenssfeer van deze medewerker dan aan het algemeen belang van openbaarheid. Een nadere motivering van het college op dit punt ontbreekt. Ook ter zitting heeft de gemachtigde van het college hiervoor geen nadere motivering gegeven. Ten aanzien van deze facturen kent het bestreden besluit dus een motiveringsgebrek. De rechtbank stelt tevens vast dat het college deze weigeringsgrond ook (mede) heeft toegepast op twee facturen van 9 december 2016. Maar op deze twee facturen staan geen persoonsgegevens vermeld, zodat het college deze weigeringsgrond ten onrechte (mede) heeft toegepast op deze twee facturen.

⁶ Artikel 5.3 van de Woo maakt dat mogelijk.

⁷ Zie Kamerstukken EK 2020-2021, 33 328, N p. 97.

Heeft het college de weigeringsgrond onder artikel 5.1., vijfde lid, van de Woo (onevenredige benadeling; artikel 10, tweede lid, onder g, van de Wob) terecht toegepast?

21. Artikel 5.1., vijfde lid, van de Woo bepaalt dat in uitzonderlijke gevallen openbaarmaking achterwege kan blijven als het algemeen belang van openbaarheid niet opweegt tegen een ander belang dan de belangen die zijn genoemd in artikel 5.1., eerste of tweede lid. Dit artikel verschilt van artikel 10, tweede lid, aanhef en onder g, van de Wob, omdat er sprake moet zijn van een uitzonderlijk geval, waardoor de motiveringsplicht van deze uitzonderingsgrond wordt verzwaard.⁸ Naar het oordeel van de rechtbank heeft het college in het bestreden besluit niet aan deze verzwaarde motiveringsplicht voldaan. Daar komt bij dat het college deze weigeringsgrond subsidiair heeft aangevoerd bij een afwijzing op basis van een van de uitzonderingsgronden van artikel 5.1, eerste of tweede lid, en dat is op grond van het vijfde lid niet toegestaan, zodat aan het bestreden besluit ook op dat punt een gebrek kleeft.

Heeft het college de weigeringsgrond onder artikel 5.2. van de Woo (persoonlijke beleidsopvattingen; artikel 11 van de Wob) terecht toegepast?

22. Eiser stelt zich – samengevat weergegeven – op het standpunt dat het college ook de documenten die zien op persoonlijke beleidsopvattingen openbaar moet maken. Dit kan geanonimiseerd. Eiser verwijst daarbij naar een uitspraak van de rechtbank Midden-Nederland van 12 februari 2021.⁹ Dit geldt temeer als de documenten meer dan vijf jaar oud zijn waarbij eiser wijst op artikel 5.3. van de Woo. Verder voert eiser aan dat het college onvoldoende heeft gemotiveerd dat de deels dan wel geheel onleesbaar gemaakte passages persoonlijke beleidsopvattingen bevatten. Omdat de gevraagde documenten ouder zijn dan vijf jaar hadden zowel de persoonlijke beleidsopvattingen als de “gevoelige dossiers” eerder openbaar moeten worden gemaakt, aldus eiser.

23. De rechtbank stelt vast dat de in de onleesbaar gemaakte passages opgenomen informatie betrekking heeft op persoonlijke visies, ervaringen en deskundigheid. Het college heeft de openbaarmaking van deze passages, zijnde persoonlijke beleidsopvattingen, dus in beginsel kunnen weigeren op grond van artikel 5.2. van de Woo. Ten tijde van het Wob-verzoek was ook deze informatie meer dan vijf jaar oud en gold voor het college een verzwaarde motiveringsplicht. Ook op dit punt heeft het college in het bestreden besluit noch ter zitting gemotiveerd waarom deze persoonlijke beleidsopvattingen na vijf jaar nog steeds niet in een niet tot personen herleidbare vorm kunnen worden verstrekt.

Heeft eiser recht op schadevergoeding wegens overschrijding van de redelijke termijn?

24. Tot slot doet eiser in het kader van artikel 6 van het EVRM¹⁰ een beroep op immateriële schadevergoeding wegens overschrijding van de redelijke termijn.

25. In procedures als deze mag de behandeling van het bezwaar ten hoogste een half jaar en de behandeling van het beroep bij de rechtbank ten hoogste anderhalf jaar duren. Doorgaans zal geen sprake zijn van een overschrijding, indien de fase van bezwaar en

⁸ Kamerstukken II 2013/2014, 33328, nr.12, p. 30.

⁹ ECLI:NL:RBMNE:2022:2501.

¹⁰ Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden.

beroep gezamenlijk niet langer dan twee jaar heeft geduurd. De rechtbank verwijst in dit kader naar vaste rechtspraak van de Afdeling. Of de redelijke termijn, zoals bedoeld in artikel 6 van het EVRM, is overschreden moet worden beoordeeld aan de hand van de omstandigheden van het geval. Als uitgangspunt geldt een tarief van € 500,-. per half jaar waarmee de termijn is overschreden, waarbij het totaal van de overschrijding naar boven wordt afgerond.

25.1. In deze zaak is het bezwaarschrift tegen het primaire besluit door het college ontvangen op 24 maart 2022. De totale behandelingstermijn, tot aan de bekendmaking van deze uitspraak, is drie jaar. Daarmee is de redelijke termijn van twee jaar overschreden met één jaar. Eiser heeft daarom recht op een immateriële schadevergoeding van € 1.000,--. De overschrijding is volledig toe te rekenen aan de rechtbank.

Conclusie en gevolgen

26. De rechtbank is van oordeel dat de door het college verrichte zoekslag te beperkt is geweest. Ook zijn de toegepaste weigeringsgronden onvoldoende gemotiveerd. Het beroep is daarom gegrond. Het bestreden besluit komt voor vernietiging in aanmerking. Dat betekent dat het college opnieuw moet beslissen op het bezwaar van eiser met inachtneming van het gestelde in deze uitspraak.

26.1. Omdat het beroep gegrond is moet het college het griffierecht aan eiser vergoeden. Ook wordt aan eiser een schadevergoeding toegekend wegens overschrijding van de redelijke termijn, zoals hiervoor berekend. Verder is er niet gebleken van kosten die voor vergoeding in aanmerking komen.

Beslissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt het bestreden besluit van 21 juni 2022;
- draagt het college op met inachtneming van deze uitspraak een nieuw besluit te nemen op het bezwaar van eiser;
- bepaalt dat het college het griffierecht van € 184,- aan eiser moet vergoeden;
- veroordeelt de Staat (de minister van Justitie en Veiligheid) tot een vergoeding van de schade aan eiser wegens overschrijding van de redelijke termijn tot een bedrag van € 1.000,-.

Deze uitspraak is gedaan door mr. [REDACTED] rechter, in aanwezigheid van mr. [REDACTED], griffier. De uitspraak is uitgesproken in het openbaar op 24 maart 2025.

[REDACTED]
Griffier

[REDACTED]
rechter

Een afschrift van deze uitspraak is verzonden aan partijen op: **24 MRT 2025**

Informatie over hoger beroep

Een partij die het niet eens is met deze uitspraak, kan een hogerberoepschrift sturen naar de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State waarin wordt uitgelegd waarom deze partij het niet eens is met deze uitspraak. Het hogerberoepschrift moet worden ingediend binnen zes weken na de dag waarop deze uitspraak is verzonden. Kan de indiener de behandeling van het hoger beroep niet afwachten, omdat de zaak spoed heeft, dan kan de indiener de voorzieningenrechter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State vragen om een voorlopige voorziening (een tijdelijke maatregel) te treffen.

Bijlage

Wet openbaarheid van bestuur

Artikel 10

1. Het verstrekken van informatie ingevolge deze wet blijft achterwege voor zover dit:
 - a. de eenheid van de Kroon in gevaar zou kunnen brengen
 - b. de veiligheid van de Staat zou kunnen schaden;
 - c. bedrijfs- en fabricagegegevens betreft, die door natuurlijke personen of rechtspersonen vertrouwelijk aan de overheid zijn meegedeeld;
 - d. persoonsgegevens betreft als bedoeld in de artikelen 9, 10 en 87 van de Algemene verordening gegevensbescherming, tenzij de verstrekking kennelijk geen inbreuk op de persoonlijke levenssfeer maakt.
2. Het verstrekken van informatie ingevolge deze wet blijft eveneens achterwege voor zover het belang daarvan niet opweegt tegen de volgende belangen:
 - a. de betrekkingen van Nederland met andere staten en met internationale organisaties;
 - b. de economische of financiële belangen van de Staat, de andere publiekrechtelijke lichamen of de in artikel 1a, onder c en d, bedoelde bestuursorganen;
 - c. de opsporing en vervolging van strafbare feiten;
 - d. inspectie, controle en toezicht door bestuursorganen;
 - e. de eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer;
 - f. het belang, dat de geadresseerde erbij heeft als eerste kennis te kunnen nemen van de informatie;
 - g. het voorkomen van onevenredige bevoordeling of benadeling van bij de aangelegenheid betrokken natuurlijke personen of rechtspersonen dan wel van derden.
3. Het tweede lid, aanhef en onder e, is niet van toepassing voor zover de betrokken persoon heeft ingestemd met openbaarmaking.
4. Het eerste lid, aanhef en onder c en d, het tweede lid, aanhef en onder e, en het zevende lid, aanhef en onder a, zijn niet van toepassing voor zover het milieu-informatie betreft die betrekking heeft op emissies in het milieu. Voorts blijft in afwijking van het eerste lid, aanhef en onder c, het verstrekken van milieu-informatie uitsluitend achterwege voor zover het belang van openbaarmaking niet opweegt tegen het daar genoemde belang.
5. Het tweede lid, aanhef en onder b, is van toepassing op het verstrekken van milieu-informatie voor zover deze handelingen betreft met een vertrouwelijk karakter.
6. Het tweede lid, aanhef en onder g, is niet van toepassing op het verstrekken van milieu-informatie.

-
7. Het verstrekken van milieu-informatie ingevolge deze wet blijft eveneens achterwege voor zover het belang daarvan niet opweegt tegen de volgende belangen:
 - a. de bescherming van het milieu waarop deze informatie betrekking heeft;
 - b. de beveiliging van bedrijven en het voorkomen van sabotage.
 8. Voor zover het vierde lid, eerste volzin, niet van toepassing is, wordt bij het toepassen van het eerste, tweede en zevende lid op milieu-informatie in aanmerking genomen of deze informatie betrekking heeft op emissies in het milieu.

Artikel 11

1. In geval van een verzoek om informatie uit documenten, opgesteld ten behoeve van intern beraad, wordt geen informatie verstrekt over daarin opgenomen persoonlijke beleidsopvattingen.
2. Over persoonlijke beleidsopvattingen kan met het oog op een goede en democratische bestuursvoering informatie worden verstrekt in niet tot personen herleidbare vorm. Indien degene die deze opvattingen heeft geuit of zich erachter heeft gesteld, daarmee heeft ingestemd, kan de informatie in tot personen herleidbare vorm worden verstrekt.
3. Met betrekking tot adviezen van een ambtelijke of gemengd samengestelde adviescommissie kan het verstrekken van informatie over de daarin opgenomen persoonlijke beleidsopvattingen plaatsvinden, indien het voornemen daartoe door het bestuursorgaan dat het rechtstreeks aangaat aan de leden van de adviescommissie voor de aanvang van hun werkzaamheden kenbaar is gemaakt.
4. In afwijking van het eerste lid wordt bij milieu-informatie het belang van de bescherming van de persoonlijke beleidsopvattingen afgewogen tegen het belang van openbaarmaking. Informatie over persoonlijke beleidsopvattingen kan worden verstrekt in niet tot personen herleidbare vorm. Het tweede lid, tweede volzin, is van overeenkomstige toepassing.

Wet open overheid

Artikel 1.1

Eenieder heeft recht op toegang tot publieke informatie zonder daartoe een belang te hoeven stellen, behoudens bij deze wet gestelde beperkingen.

Artikel 4.1

1. Eenieder kan een verzoek om publieke informatie richten tot een bestuursorgaan of een onder verantwoordelijkheid van een bestuursorgaan werkzame instelling, dienst of bedrijf. In het laatste geval beslist het verantwoordelijke bestuursorgaan op het verzoek.
2. Een verzoek kan mondeling of schriftelijk worden ingediend en kan elektronisch worden verzonden op de door het bestuursorgaan aangegeven wijze.
3. De verzoeker behoeft bij zijn verzoek geen belang te stellen.

4. De verzoeker vermeldt bij zijn verzoek de aangelegenheid of het daarop betrekking hebbende document, waarover hij informatie wenst te ontvangen.
5. Indien een verzoek te algemeen geformuleerd is, verzoekt het bestuursorgaan binnen twee weken na ontvangst van het verzoek de verzoeker om het verzoek te preciseren en is het de verzoeker daarbij behulpzaam.
6. Het bestuursorgaan kan besluiten een verzoek niet te behandelen, indien de verzoeker niet meewerkt aan een verzoek tot precisering als bedoeld het vijfde lid. In afwijking van artikel 4:5, vierde lid, van de Algemene wet bestuursrecht wordt het besluit om het verzoek niet te behandelen aan de verzoeker bekendgemaakt binnen twee weken nadat het verzoek is gepreciseerd of nadat de daarvoor gestelde termijn ongebruikt is verstreken.
7. Een verzoek om informatie wordt ingewilligd met inachtneming van het bepaalde in hoofdstuk 5.

Artikel 4.2

[...]

2. Indien het verzoek betrekking heeft op informatie die op grond van enig wettelijk voorschrift bij het bestuursorgaan had behoren te berusten, vordert het bestuursorgaan de gevraagde informatie van degene die over de informatie beschikt. Degene die over de gevraagde informatie beschikt, verstrekt deze per omgaande aan het bestuursorgaan.

Artikel 5.2

1. In geval van een verzoek om informatie uit documenten, opgesteld ten behoeve van intern beraad, wordt geen informatie verstrekt over daarin opgenomen persoonlijke beleidsopvattingen. Onder persoonlijke beleidsopvattingen worden verstaan ambtelijke adviezen, visies, standpunten en overwegingen ten behoeve van intern beraad, niet zijnde feiten, prognoses, beleidsalternatieven, de gevolgen van een bepaald beleidsalternatief of andere onderdelen met een overwegend objectief karakter.
2. Het bestuursorgaan kan over persoonlijke beleidsopvattingen met het oog op een goede en democratische bestuursvoering informatie verstrekken in niet tot personen herleidbare vorm. Indien degene die deze opvattingen heeft geuit of zich erachter heeft gesteld, daarmee heeft ingestemd, kan de informatie in tot personen herleidbare vorm worden verstrekt.
3. Onverminderd het eerste en tweede lid wordt uit documenten opgesteld ten behoeve van formele bestuurlijke besluitvorming door een minister, een commissaris van de Koning, Gedeputeerde Staten, een gedeputeerde, het college van burgemeester en wethouders, een burgemeester en een wethouder, informatie verstrekt over persoonlijke beleidsopvattingen in niet tot personen herleidbare vorm, tenzij het kunnen voeren van intern beraad onevenredig wordt geschaad.
4. In afwijking van het eerste lid wordt bij milieu-informatie het belang van de bescherming van de persoonlijke beleidsopvattingen afgewogen tegen het belang van openbaarmaking. Informatie over persoonlijke beleidsopvattingen kan worden verstrekt in niet tot personen herleidbare vorm. Indien degene die deze opvattingen heeft geuit of zich erachter heeft gesteld, daarmee heeft ingestemd, kan de informatie in tot personen herleidbare vorm worden verstrekt.

Artikel 5.3

Bij een verzoek om informatie die ouder is dan vijf jaar motiveert het bestuursorgaan bij een weigering van die informatie waarom de in artikel 5.1, tweede of vijfde lid, of artikel 5.2 bedoelde belangen ondanks het tijdsverloop zwaarder wegen dan het algemeen belang van openbaarheid.